

ΣΑΜΙ
ΡΟΥΝΕΤ

MILLENNIAL TALENTO

Οι «Times» του Λονδίνου την αποκάλεσαν την καλύτερη συγγραφέα της γενιάς της από το πρώτο κιόλας βιβλίο της, το οποίο πραγματεύεται το διαχρονικό θέμα των διαπροσωπικών σχέσεων.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Από πού να το πρωτοπιάσει κανείς με την επιτυχία του βιβλίου «Συζητήσεις με φίλους»; Όταν κυκλοφόρησε το πρώτο συγγραφικό πόνημα της Σάλι Ρούνεϊ στη Βρετανία το 2017 η «παλαίμαχη» και πολυβραβευμένη συγγραφέας Ζέιντι Σμιθ σχολίαζε ότι «είναι ένα ντεμπούτο από εκείνα για τα οποία δεν μπορείς να πιστέψεις ότι είναι όντως ντεμπούτο». Σε ένα παράλληλο σύμπαν, στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, η γνωστή και μη εξαιρετέα Σάρα Τζέσικα Πάρκερ έγραφε στο Instagram «Αυτό το βιβλίο. Αυτό το βιβλίο. Το διάβασα μέσα σε μία ημέρα. Μαθαίνω ότι δεν είμαι η μόνη», ενώ το μοντέλο και instagrammer Εμιλι Ρατακόφσκι μοιραζόταν με τους εκατομμύρια followers της πόσο το απόλαυσε χάρη στην προτροπή του ενθουσιώδους it girl, Λένα Ντάναμ.

Σάλιντζερ της γενιάς του Snapchat

Οχι λοιπόν, η Σάρα, η Εμιλι, ή η Ζέιντι δεν ήταν οι μόνες (ή οι μόνοι, γιατί δεν διαβάζουν μόνο γυναίκες τη Ρούνεϊ), αλλά μόλις τρία από τα χιλιάδες άτομα που βυθίστηκαν απνευστί στον κόσμο των ηρώων της 28χρονης σήμερα Ιρλανδής και ακολούθησαν με κομμένη την ανάσα τους ήρωές της στην απόλυτα τετριμμένη ιστορία τους στο σύγχρονο Δουβλίνο, η οποία κυκλοφόρησε πρόσφατα και στα ελληνικά από τις εκδόσεις Πατάκη. Την αδιέξοδη σχέση της 21χρονης Φράνσις με τον 32χρονο – παντρεμένο – Νικ μπροστά στα μάτια αλλά πίσω από την πλάτη της πρώην ερωμένης της και νυν φίλης της Μπόμπι και της απατημένης συζύ-

γου Μελίσα. Κλισέ; Η ραχοκοκαλιά της πλοκής σίγουρα δεν εξέπληξε κανέναν. Η μεγάλη έκπληξη στο βιβλίο της Ρούνεϊ είναι η φρεσκάδα της γραφής της. Αφενός γιατί διαθέτει την ικανότητα να συνθέτει εντελώς απροσποίητους, σπαρτιατικής λιτότητας διαλόγους οι οποίοι είναι απόλυτα αληθινοί, «λες και κρυφακούς συζήτηση στο διπλανό τραπέζι», όπως γράφτηκε. Αφετέρου γιατί μέσα από αυτούς τους διαλόγους, συχνά υποτίθεται ψηφιακούς, ξέρει πώς να εκφράζει τους προβληματισμούς των συνομηλίκων της στις αρχές του 21ού αιώνα – εξ ου και ο χαρακτηρισμός της ως millennial – οι οποίοι ενηλικιώνονται όσο η μεγάλη μόδα της οικονομικής κρίσης δεν έχει κοπάσει δίπλα σε «μεγάλους» οι οποίοι δεν μπόρεσαν ποτέ να κατακτήσουν την ωριμότητα. Δεν είναι τυχαίο ότι δεν έχει χαιρετιστεί ως «το νέο ταλέντο» της ιδιαίτερα παραγωγικής ιρλανδικής λογοτεχνίας αλλά ως «Σάλιντζερ της γενιάς του Snapchat» χάρη σε αυτό το βιβλίο. Η ιστορία θα αποδείξει αν αξίζει τη σύγκριση. Για την ώρα, το δεύτερο μυθιστόρημά της, «Normal People», παρασυρμένο από την ώθηση του πρώτου, βρέθηκε στη λίστα του βραβείου Man Booker Prize για το 2018, ενώ ανακηρύχθηκε Καλύτερο Βιβλίο της Χρονιάς στα ετήσια Βρετανικά Βραβεία Βιβλίου νικώντας το φαβορί Μισέλ Ουπάμα και το αυτοβιογραφικό της «Becoming». Σιγά μη δεν γινόταν και σειρά στην εποχή της παντοδυναμίας της τηλεόρασης. Η ίδια η Ρούνεϊ γράφει το διασκευασμένο σενάριο για τα επεισόδια που θα σκηνοθετήσει ο επίσης Ιρλανδός Λέβι Αμπραμσον, σκηνοθέ-

της της βραβευμένης ταινίας «Το δωμάτιο», φέρνοντας έτσι στη μικρή οθόνη τον έρωτα (πάντα υπάρχει τουλάχιστον ένας στα βιβλία της Ρούνεϊ) ανάμεσα σε δύο εφήβους και στη συνέχεια φοιτητές που τους χωρίζει ένα ταξικό χάσμα. Η ίδια η Ρούνεϊ αισθάνεται πολύ αμήχανα με όλη την επιτυχία που βιώνει. Θα έλεγε κανείς ότι ντρέπεται, ίσως ακόμη ότι έχει και ενοχές για τους διθυράμβους που γράφονται για τα δύο βιβλία της. Πρόσφατα διέγραψε τον λογαριασμό της στο Twitter γιατί ακόμη και όταν βλέπει μια φωτογραφία της με κάποιο σχόλιο να τη συνοδεύει νιώθει

άβολα. Να μια ένδειξη του νεαρού της ηλικίας της, παρά το ώριμο, στοχαστικό βάθος των παρατηρήσεών της γύρω από τις σχέσεις και τη ζωή. Δεν έχει ακόμη συμφιλιωθεί με την επιτυχία της και προτιμά να την αντιμετωπίζει σαν κάτι που δεν βιώνει η ίδια. «Τι περίεργο πράγμα να συμβεί σε έναν μέσο άνθρωπο όπως εγώ» έχει δηλώσει. Παρ' όλα αυτά, όσο και αν αποφεύγει τις συνεντεύξεις και προτιμά να κάνει η ίδια ερωτήσεις σε δημοσιογράφους – «μα καλά, γιατί έχει ενδιαφέρον το να μιλήσετε μαζί μου;», όπως είχε πει σε έναν Βρετανό που προσπαθούσε εναγωνίως να την κάνει να «ανοιχτεί» – υπάρχουν αρκετές πληροφορίες για να συνθέσει κανείς το πορτρέτο της και να ικανοποιήσει την περιέργειά του για το κατά πόσο είναι αυτοβιογραφική η υφή των κειμένων της. Η Ρούνεϊ δεν έκρυψε ποτέ ότι γράφει για ανθρώπους σαν την ίδια και ότι τα βιβλία είναι ένα ιδανικό μέρος για να εκφράζει τις ιδέες της. Όπως για παράδειγμα όταν βάζει στο στόμα της ηρωίδας της τη δική της περιφρόνηση για τον Γέιτς, τον βραβευμένο με Νομπελ Ιρλανδό ποιητή. «Θαύμαζε τον Μουσσολίνι, πίστευε στον φασισμό και στην ιδέα της ευγενούς τάξης η οποία είναι ανώτερη εξ απαλών ονύχων από εκείνη των πληβείων» εξήγούσε σε συνέντευξή της. «Προς τι η αιογραφία που διδασκόμαστε στα ιρλανδικά σχολεία όσον αφορά την περίπτωσή του;».

Ρητορική και Μαξ

Η Ρούνεϊ γεννήθηκε στη μικρή πόλη Κάολμπαρ της Ιρλανδίας το 1991. Η μητέρα της εργάστηκε ως υπεύθυνη του τοπικού κέντρου τεχνών και ο πατέρας της υπήρξε τεχνικός του πάλα

ποτέ κρατικού οργανισμού τηλεπικοινωνιών της Ιρλανδίας, ο οποίος συνταξιοδοτήθηκε εκτάκτως όταν έγινε η ιδιωτικοποίηση της εταιρείας το 1999. Ο γονείς της πήγαιναν με την κόρη τους στην εκκλησία αν και παράλληλα φρόντισαν να της εμφυσήσουν σοσιαλιστικές ιδέες με κυρίαρχο μότο-επιτομή της διαπαιδαγώγησης της τη ρήση του Καρλ Μαρξ: «Από τον καθένα σύμφωνα με τις ικανότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του». Καθόλου τυχαία το ιδεολογικό υπόβαθρο των πρωταγωνιστριών της σε έναν Βρετανό που προσπαθούσε εναγωνίως να την κάνει να «ανοιχτεί» – υπάρχουν αρκετές πληροφορίες για να συνθέσει κανείς το πορτρέτο της και να ικανοποιήσει την περιέργειά του για το κατά πόσο είναι αυτοβιογραφική η υφή των κειμένων της. Η Ρούνεϊ σπούδασε Αγγλική Λογοτεχνία στο Trinity College του Δουβλίνου όπου πραγματοποίησε και μεταπτυχιακές σπουδές στην Αμερικανική Λογοτεχνία. Ένα δοκίμιο που έγραψε το 2015 με τίτλο «Even if you beat me» βασισμένο στην εμπειρία της από διαγωνισμούς ρητορικής όπου ήταν σταθερά το αδιαμφισβήτητο φαβορί, τράβηξε την προσοχή μιας ατζέντισσας η οποία της ζήτησε να διαβάσει ένα κείμενο μυθοπλασίας, αν τύχαινε να έχει γράψει κάποιο. Ναι, είχε γράψει κάτι και όταν η ατζέντισσα το έστειλε με τη σειρά της σε εκδοτικούς οίκους έλαβε επτά θετικές απαντήσεις-προτάσεις για συμβόλαια με την άγνωστη συγγραφέα, η οποία πλέον θα τα αναπολεί όλα αυτά και θα μειδιά. Μόνη της στο δωμάτιό της, μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα που την ενοχλούν τόσο.

